

fællen uden skiftebehandling efter skiftelovens § 57, stk. 1.

I de tilfælde, hvor der både er et fællesbo, som længstlevende overtager til hensiddende i uskiftet bo, og et særbo, foreslås rettigheder og pligter efter § 14 tillagt den efterlevende ægtefælle.

Til nr. 19 (ad 007).

De gældende bestemmelser i § 15 og § 15 A, der indeholder regler om, hvorledes der skal forholdes med boet efter en sambeskattet hustru, kan ophæves ved sambeskatningens ophævelse.

Til nr. 19 (ad 008-010).

Forslagene indeholder alene redaktionelle ændringer som følge af ovennævnte forslag (004 og 007) om ophævelse af kildeskattelovens §§ 13, 15 og 15 A.

Til nr. 19 (ad 012).

Når formueafkast skal beskattes hos den ægtefælle, der har rådighed over det pågældende formuegode, jfr. forslaget til § 4, stk. 4, i kildeskatteloven, bliver det nødvendigt, at ægtefællernes formue opgøres særskilt for hver af dem, selv om hele formuen fortsat skal beskattes hos manden.

Til nr. 22 (ad 013).

Den gældende bestemmelse i kildeskattelovens § 26, stk. 1, indeholder regler om, hvilke fradrag den særskilt ansatte hustru kan foretage i sin skattepligtige indkomst. Når sambeskatningen af ægtefællers indkomster ophæves, kan den ægtefælle, der efter ægteskabslovgivningen hæfter for udgiften, og som afholder den, foretage fradrag herfor efter de sædvanlige regler. Det samme gælder den ægtefælle, der foretager indskud på en forsikrings- eller opsparingsordning, eller som yder en gave, hvortil der er knyttet skattemæssig fradragsret.

Kildeskattelovens § 26, stk. 2, om overførsel af underskud mellem ægtefæller foreslås ophævet som en naturlig følge af sambeskatningens ophævelse for indkomstens vedkommende.

Til nr. 22 (ad 014 og 015).

Forslagene er af redaktionel art.

Til nr. 22 (ad 016).

Bestemmelsen bygger på Thorlund Jepsens og Østergaards mindretalsudtalelse i Dahlgaard-udvalgets betænkning. Formålet er at forhindre, at en ægtefælle udelukkende af skattemæssige grunde overfører formue til den anden ægtefælle for derved at flytte beskatningen af formueafkastet.

Efter de gældende regler beskattes en ægtefælle ikke af en gave fra den anden ægtefælle, men gaven er afgiftspligtig, når den bliver modtagerens særje. Derimod er der hverken afgifts- eller indkomstskattepligt for gaver i form af underhold af den med yderen samlevende ægtefælle. For samlevende personer, som ikke er ægtefæller, er der derimod indkomstskattepligt for alle gaveydelse, uanset om det er kontantbeløb, værdipapirer m. m. eller ydelser, der har karakter af underhold (kost og logi).

Ændringsforslaget tilsigter ikke at ophæve denne forskelsbehandling mellem ægtepar og samlevende par, for så vidt angår gaver, der har karakter af underhold eller mindre kontantbeløb. Den foreslåede værnsregel indfører derimod principielt indkomstskattepligt for gaver, der er i behold ved årets udgang — dvs. at modtagerens formue er forøget med gavens værdi. Indkomstskattepligten skal dog kun gælde i det omfang, værdien overstiger modtagerens skattepligtige indkomst.

Af praktisk-administrative grunde foreslås det at begrænse værnsreglens område til de tilfælde, hvor den modtagende ægtefælles skattepligtige formue er større end det foregående år. Er denne betingelse opfyldt, og er det overførte beløb større end modtagerens skattepligtige indkomst, skal det overskydende beløb lægges til indkomsten.

Med hensyn til ikrafttrædelsen af den foreslåede værnsregel henvises til bemærkningerne til ændringsforslaget til § 4.

Til nr. 22 (ad 017).

Den gældende bestemmelse i kildeskattelovens § 29, stk. 1, 3. pkt., indeholder regler om overførsel af underskud fra en afdød ægtefælles skattepligtige indkomst til den længstlevende ægtefælle, der overtager boet til hensiddende i uskiftet bo. Da de særlige regler for beskatning ved hensiddende i uskiftet bo foreslås ophævet, er nærværende bestem-